

BORSSZEM JANKÓ

OSTENDEBŐL.

Az epigonok. Jer, óh urunk, és jelöld ki már végre Trefort örökösét! A míg te hűsölsz, bennünket éget az izgalom.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenczyek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Gabnavásár.

NAGY államok nagy bölcsei
Most egymást látogatni járnak.
Mi kell, mi nem, a muszka czárnak, —
Alakot most kezd ölteni.
A francziák mért bomlanak —
S mért Áfrikára ront a talján:
Eldöntik enyhe eresz alján
A titkos állambölcs szavak.

Az állambölcsi suttogás
Mit végez el s mi új vizályt gyujt,
S még hány puskát kér s mennyi ágyut
És mennyi pénzt, — ám zengje más!
Elég van, kis dolog a vér, —
Nagyobb mint Bismarck annyi titka,
A nép előtt a drága, ritka,
A nélkülözhetlen kenyér.

Adó s vevő, im, összejő,
Kinál s keres buzgón a sáfár.
Nagy konyha minden gabnavásár,
Hol a világnak étke fő.
Ezernyi mérköző eszély,
Ropogva lángol, — zúg a katlan,
E zajt nem értő avatatlan
Azt véli: ez már tűzveszély.

Pedig nem az, áldott e tűz;
Győztes csak ott lesz a közérdek,
Hol üzlet-harczban a tömérdek
Furfangos önzés összetűz,
Adó, vevő e harc alatt
Egész kenyérért izzad, fárad,
S meghányva-vetve árut, árat, —
Kinek-kinek jut — egy falat.

S ha gyenge volt az aratás,
Kevés kenyérnek több az ára;
Szegény magyar csak erre vára —
Keserű szer, édes hatás. —

Buzánknak ára nyolcz forint!

S még több lesz en; — pezsdül mi pangott,
Ne halljunk csüggedt, gyáva hangot,
Felénk mosolygó, jobb kor int.

Már-már a gazda tönkrement;
Mig rengeteg buzája terme,
Zsebe türes volt, telt a verme, —
Most áldja a szűkebb jelent.

Igy kérjük istent ezután:
»Ne légyen termésünkre gondod,
Sorsunkat dúsan áldva — rontod, —
Vevőt meg árat adj csupán!«

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

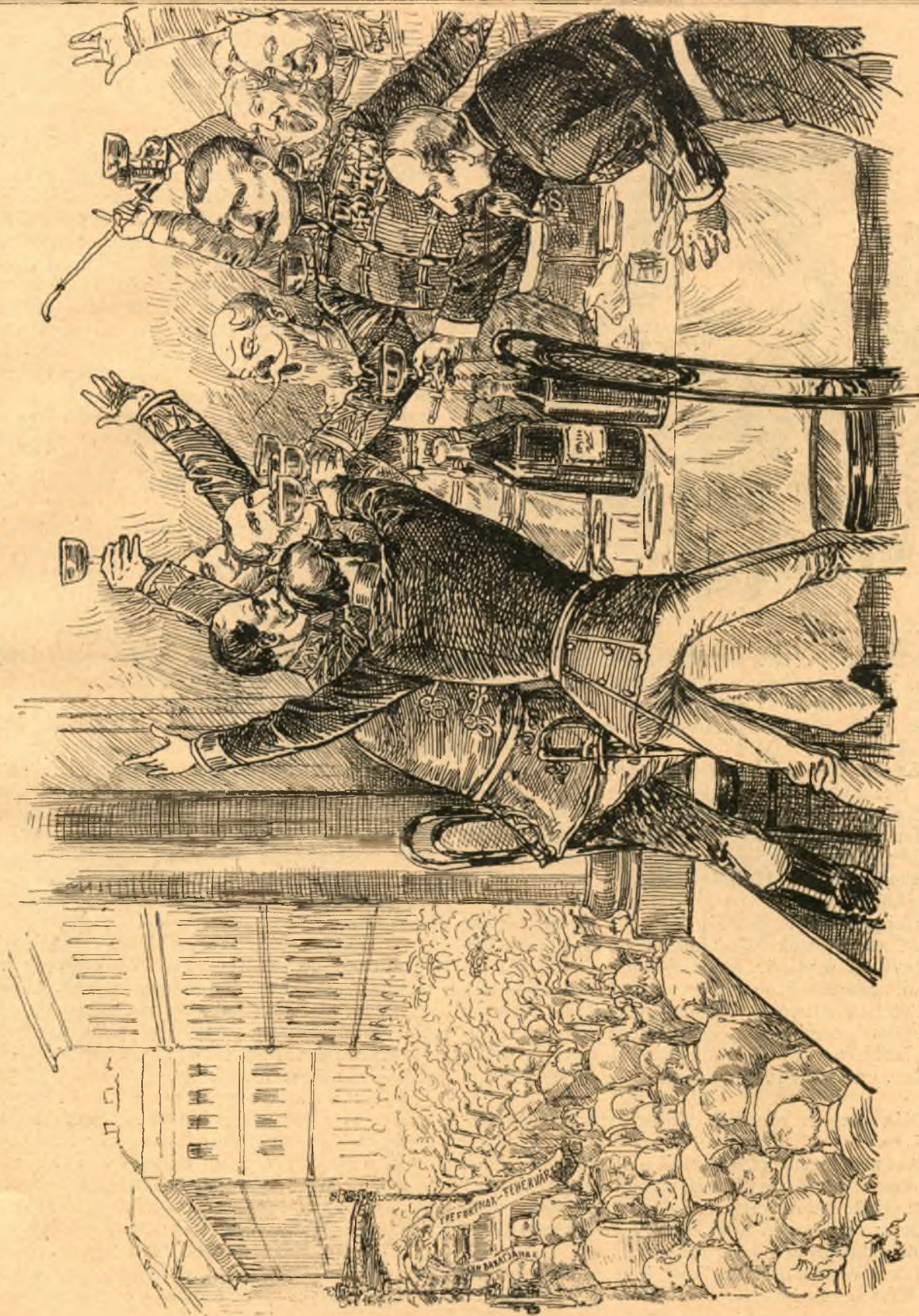

— Szerénységem tiltja, hogy magamat kandidáljam a miniszteri székre, melyre Berzeviczy — úgy mondják — tulságosan fiatal. Hanem annyi bizonyos, hogy *anciennitás* czimén és *routine*-om alapján akárkivel kiállok a versenyre!

— Az otthoni kura rendesen úgy lemos rólam minden rosszat, hogy a legártatlanabb lélekkel kerülök fel ismét a korrumpált fővárosba. Csoda-e hát, ha ártatlanságomban ismét elrontanak?!

— »Ugyan hogy lehet már egy szigorlaton annyi-szor megbukni?« — faggat a minap az öregem. — »Hja, gyakorlat teszi a mestert!« — felelek önérzettel.

TEMETÉSKOR.

A miniszter meghalt. — éljen a miniszter!

MIHASZNA ANDRÁS

a színházban.

Van itt ész!

Glanczos m. kir. ész! Különben nem engömet érne az a dicsőség, hogy a czibilségnek még a mulacscságába is én lögyek a fölfölügyelője. Mer oan a czibil, a'mmég ott is röndetlenkönne, a hun mulatnyi muszáj vóna neki.

Az ész mellett ragyog ám még itt egyeb is, azér bizták rám a letjobbik posztot, a hun nem csak erélvel köll dolgozni, halom tapéntatval is.

Ien posztra vásott mán rigóta a fogam, a hun az embör szolgálatba van, mégis a legurasabb sorgya van az egész világon. E'mmég a lüvöde előtti posztal is vetekszik ám.

Hej peig ott is jó világ vót néha naptján, mikor odabe választási bankvédba mulattak az urak, oszt a lár-mára benézött az embör, ho' mmi baj van. Nem vót ott baj, csak mulacscság. Az embört mingyán avval fogatták ho' lleültették a terített asztalhó, oszt u' j jól lakatták sültvel-föltvel, hogy mán a sok fáintos rétes nem is köl-letött, letfőjebb csak a lekvárgyát nyalogatta ki belüle az ember. Oszt utójjára még cigáró meg fekete kávé is kijárt.

Még evvel is vetekszik tán az a poszt a nemzeti-szin házba.

Azt mán nem tom megmondanyi, ho' mmér hiják azt a házat nemzeti-szin háznak, mikor nincs azon semmi nemzeti színü; halom ezt nem is fartatom, mer nem az én dógom; az én dógom az, hogy fönn tarcsam benne a röndöt, aztat pedig mögteszem.

Itt is csak a'llácczik, hogy én vagyok a letfőbb embör ebbe az országba, mer a letfőjebb való hely itt

is az enyim. A czibilség mind alattam van, oszt én csak úgy jártatom rajta végig eztet az én röndörző szemejimet. De nem sokat kő most a czibillel töröndnyi, bátran más felé löhet nézni, mer van ám itt egyeb látnyi való is.

Aszondom hogy van. A váras ligettyibe elég komédiját láttam, de illet, miuta két ágú vagyok, sose láttam.

A Lejár király istorijáját jácczották. Én tuttam, ho'ccsak komédija az egisz, mer hogy ki vót adval a reglamá, hogy abba nincs semmi beleszólásunk, a mit ott a nagy deszka szérún elküetnek; akarhogy röndetlenkönnek is, a'ccsak komédija, mégha megölnek is valakit, a'mmind csak teréfa, ahho nekünk semmi közünk. Hát mondok, tuttam, hogy e'mmind csak komédija, azér mégis maj elhitették velem, hogy mind tiszta merő igasság, a mit ott beszélnek, meg mind igaz, a mit cselekösznek. Különösen az a Lejár királ — a czibil nevit nem tudom — oan igazán kajabált, hogy sose hittem vóna, hogy teréfából így löhessön orditanyi. Hát még mikor elvesztötte azt a kis eszit is, aki vót neki, mán akkor csakugyan azt gondútam, hogy mingyán meg kő kötözni.

De azér mégse hattam magam lúvá tönnyi. Halom az a gyöngö elméjü czibilség az ruppára elhitt mindent, még aztat is, hogy a Lejár igazán megbomlott, oszt ugy el tudott rajta pityeregnyi, mintha igaz vóna egy bötüjig, a mit ott kerepőnek.

Hála istennek nem vagyok nasszájú újságíró, azér nem is tudok mindent ugy tüvirül hegyire elmondanyi, ho' mmint vót minden, halom csak azt tudom, ho'mikor néztem, akkor nagyon tecczött.

Különösen mikor az öreg Lejár királlnak a lányaival vót a petekje, oszt rágyütt a káronkodhatnikgya.

Héj azt a füzfánfütüülő, jégön kopogó, bakancsossal vetélkedő árgyelussát annak a pézér ordítózó, maskarát jácczó rekvencczijának, mien takarosan tudott káronkonny! Hogy kiczifrázta, kacskaringózta, hogy a legvénebb ispekczijós se különben! Ugy össze-vissza pocsekúta a lányait, elmondta a mindönnek, csak jónak nem. Es ezt mind egy szuszra cselekötte. Ezt böcsüttem benne letinkább.

Szinte borsózott bele a hátam, mer mingyán az ispekciósunk gyutott az eszömbbe, merhogy csak az tud egy végtibe oan czifrán összeszinnyi valakit. Csak ugy tápáczkodott föl bennem a m. kir. rendőrség. Szerettem vóna belüle letalább vagy egy pofára valót eltanúnyi, de nem mondta el kécczör a hunczfut, halom mindig újabb czifrabbval duplázott rá.

Az a másik, rongyos csavargónak ötözött színész komédijás se vót ám kis kutya. A terenyem csak úgy bizsirekelt, a mint ezt megláttam, mer mingyá eszömbbe jutott mind az a hunczut csirkefogó, a kit el köllene fognyi. — Mien takarosan tudott ez a fogával vaczognyi, ezt csak én tudom megmondanyi, mer én mán látam elég virtiglis, ágrul szakatt naplopó csavargót.

Aztán mien igazánba tutta mondanyi, hogy szegín Tamás fázik, hogy az ember maj elhitte neki, pedig odafönn, a hun álltam, oan meleg vót, ho'ccsak

ügy szakatt rúlam a viz. Szerettem volna neki odaszógni, hogyha oan nagyon fázik, hát gyűjjön föl ide hozzám, maj mömmelekszik itt. Halom ozér nem szótam, mer tudom ám, hogy a színház komédiájának is me'vvan a maga regulája, csak úgy, mint a m. k. rendőrségnek. Ki van ott is adval, hogy ez a színész komédiás rőszkessön, hát annak rőszketnyi kő! a másíknak meg a, hogy hunczutkonnyi kő, hát hunczutkodik, a harmadiknak meg orditoznyi kő, a negyediknek meg böcsületös embörnek muszáj lönnyi. Akkurát úgy, mint minálunk. Itt is ki van osztval a szógálat: Ez ide mén posztra, emez meg a csirkefogót kíséri szemvel, ama'mmeg elfoggya, ha kezeügyibe akad, megint másik a zsupházba tranczporája, ha mán el tutták fognyi. Így sorgyába mindegyik megteszi a maga dógát.

Azt is tudom, hogy az öreg Lejár is kommendóra vesztötte el az eszit, csak ugy mint mink, hogy kommendóra kerestük a poszkszlist.

Tudom magamról, hogy én se szeretöm, ha ja mi dögunkba valaki beleveri az orrát, azért én is ráhattam, ho' csinájának a mit akarnak. 'Sz tudom, hogy ők is kommendóra dőgoznak.

Mindenbe mevvótam nyugodval, csak azt nem tudtam helyesőnyi, hogy a Lejár királl letjobbik leányának mér kölletett meghalni, mikor oan kedves szép teremtés vót, aztán a gyilkosát ki se nyomozták erélvel. Mégis csak jobb világ ez a valóságos, mer itt a futóbolondot elcsuktyák, ha van még a megfigyelő osztálba hejj. De hogy is lehetne mán ott rend, mikor az egész komédiajátékba egyetlen m. k. rendör se fordul elő.

Vége a komédiájának, most mán megint csak azt nézem, hogy hun a rönd, m. m. r. m. l.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ O froncziaák forkosszemet néznek o némettel; ejd keserő emlékt tokorgotnok o moszkátul; konfliktosba jüttek az oloszszol; rassz szamszedságbo oz ongolal; forcsa viszonybon állnok oz asztrák-modjor monorchidvol; baland verekedésben ününmogokkol, — és mégis osztot mandanak, hojd o fronczia nemzet von o legodvoriasobb o világon!

☆ Oz o masszaudáhi ügy nem tetszik sem o türök oreságoknak, sem o fronczio oreságoknak; ögy hojd edjött menni elhatározták mogokat. — Erre jün nekem eszembe o Kóbi Feigelstock, o ki ment o potikába. »Hová mész?« — kérdi ütet o Notl Feinkopf. »Mendjek o potikába — mandja o Kóbi — beteg o feleségem, oz nekem nem tetszik.« »Todot mit?« — mandja o Notl Feinkopf — mendjek veled, nekem se nem tetszik oz én feleségem.«

☆ Edj modjor humorist osztot manta, hojd o jobileom nincs von egyéb, mint edj próba temetkezés, mert iljenkor oz emberek megpróbálják, hojd holdlúk utána hodjan fognak őket megdicsérni. — Hát okkor mér lármentiroznak olejan nadjon o Fehérvári oreságra, hojd ü épen okkor tortotta oz üvé jubileomt, mikar tüle a miniszter társt temettek. Hiszen ü épen ovvol mototta meg, hojd mengyire sojndlja, mert ü is rendeztette mogának osztot o bizemos próbo temetkezést. Vodj tolán osztot okorto o Fehérvári oreság kimotadni, hojd miljen jó kotona, hojd o holdált semmibe se nem veszi? Én osztot hiszek, hojd voloki megvetheti o holdált, ozér respektálhotjo o holottat.

☆ Szófiábo edj tánczmestert hivatok le Bécsből. Ez von már volomi jó jel, hojd o balgárok odj okornak tánczolni, mint o hogy o bécsi tánczmestertül tonolják. De vojon miér tonolják épen most? Tolán ozér, hojd todjanak, ho mojd o moszka meg okor őket tánczoltotni.

☆ O nűnevelés kérdésével foglalkaznak oz ojságok. Osztot mandanak, hojd ha jó jermekekt okorunk nevelni, küllenek o jó onyák, hojd pedig jó onyákat kopjunk, küll o lányokat jól nevelni. Ez von edj olejan cirkolos viczeozos, mintho orro o kérdésre okornánk felelni, hojd mi volt elübb, o tyók-e, vodj o tajás. — Különbön osztot is hangoztatják, hojd ha osztot is okorjuk, hojd Grachusaink ledjenek, szüksiges Corneliákat nevelni. Most már sopánsok aztot szeretném todni, hojd oz o bizomos Cornelia meljik felsőbb lányiskalát végezte, hojd én is ada köldhetném o Régikámat. — Most mán todom, hojd mér okorják lányok küzt dívotbo hozni o lotin nyelvt: mert o Cornelia is lotinól beszélt.

☆ Osztot manta o Kossutányi bíró oreság edj pár nyomorolt izroelitonok o tárjalásnál: Szégyeneljenek mogokat, hojd modjor kengyért esznek, és még se nem todnak modjoról. — Jotja nekem errül oz eszembe o Feigenbaum Naftali esete, hojd o mikor ütet megdöbösítették o szamszidok, fakta magát is pafan ütötte edj toknos jerekt, o kivel tonálkozott oz otezán. — O Kossutányi bíró oreság is nyokon ötötte edj kis izroelitot, hojd bebizomositcsa, hojd ü o brossoi szászokra nodjon horogodja mogát.

☆ Sopa sászár tonálkazás. O sászárok sókolnak edmást. Sopán sok ottól oz edjtül félem mogomot, hojd ez o sok pöszi fog edszerre edj nodjot sottonni.

ENCYCLOPEDIA.

Főnix = rendörkapitány. — Kondoktor = a seregélyesi kilörgus. — Lérita = borászok gyűlése. — Kapor = dorgatorium. — Domború (domb orrú) = zsidó. — Pólika = a Pó forrása. — Alkatrészt = mieder. — Eskü = meteor. — Torkos = Mackenzie. — Gránátos = ékszerész. — Jutka = csekély örökség. — Kopaszodás (kopasz ódás) = Komócsy. — Dugárú = szivar. — Bőregér (bö regér) = Jókai Mór. — Sikít = egyenget. — Kéregtők = házasulandó ifjak. — Tartomány = hozentráger. — Pénzverde = Monákó. — Turfa = fogpiszkáló.

Nem elég hiteles.

Simele: Te ma eszelsz, az ördög bojjon o jomrodba?! Nem todod, hodj mo von *tise bov*, o Jeruzsalem elposztolása?

Ajzeg: Hova gondalsz? isz az még sok két hét múlva lesz.

Simele: Ho nekem nem hiszed, ne, itt von o kolen-dárjom, nézd meg mogod.

Ajzeg: És te hiszel o kolendárjomnak? Hisz a molt hétre is esüt mandatt, és nem esett edj sepp se nem.

Apró hírek.

+ **A főkapitány lovai**, melyeket ama bizonyos Rodich-ezredbeli őrnagy gyöngédtelenül megkardlapozott, örvendetes nyertéssel vették tudomásul a temesvári polgárok részvétnyilatkozatát, és legközelebb köszönetüket fogják tolmácsolni a hű temesváriaknak a veszély napjaiban tanúsított ragaszkodó odaadásukért. Addig is egy üdvnyerítést a távolból!

* * *

△ **Ujtás a honvédség körében.** A Fejérvári-jubileum alkalmával bejárta az országot az az örvendetes hír, hogy a honvédség körében nagyszerű ujtásokat szándékoznak eszközölni. Mint leghitelesebb forrásból értesülünk, ez ujtás abban áll, hogy a honvédek bakan-

csain ezután két lyukkal kevesebb lesz. Ez által — katonai szakértők állítása szerint — a legénység menetelő- és így harczképessége is tetemesen emelkedni fog.

* * *

** **A sors a kontrasztok nagy mestere;** — s e passzióra nálunk van tere: — emitt ravatalon a tudomány; — amott Mars úr nagy, fényes lakomán.

* * *

Vidék. Szt-Izák-Kerekegyház-Malomszalók utólagosan tartja meg Szt-István napját, mely napon óriási *népünnepélyt* rendez. A vidékről érkező vendégek kényelmére, az alig másfél napi utra eső *Ebes* vasuti állomástól kéj-ökrös-szekerek állanak rendelkezésre; de a rendezőség arra való tekintettel, hogy a közönség a legkisebb rázkódtatásnak se legyen kitéve, ajánlja, hogy a vendégek az utat gyalog és gazdasági szempontból meztelán tegyék meg. A közbeeső *Gajdos*, *Huttyaraszó*. *Akolszállás* állomásokon a közönségnek tetszése szerinti idő áll rendelkezésére, hogy a magával hozott szalonna-féléket kényelemmel elfogyaszthassa. Az elszállásoláshoz Butykos Dani községi esküdt gondoskodik, ki a saját csürjét közel ötven személyre rendezte be. A népünnepély programja ez: 1. Hajnali négy órakor Kecskés András harangozó tűz-jelzéssel riasztja fel álmából a közönséget. 2. A gulya legelőre tereltetése, rendezi: Hólyag Gyuri, községi csordás. 3. Népes gyülekezést a Bernát zsidó boltja előtt: innét a Szróli kaszálóházhoz, hol ürgefogdosás rendeztetik, a közönség részvétele mellett. 4. Kirándulás a kákástóhoz, a vályogvető megsemmisítése. Kacsari bandája a Rákóczit huzza. 5. A helybeli tüzoltóegylet védnöke és zászlóapja *Ruczaháti Tarjagoss Illés* ur politikai beszédet tart. 6. Bikaviadal. Rendezi a *Jászai* mészáros, két kutyájának közreműködésével. 7. Nagy, nyilvános tehénfejes, a közönség szemeláttára. 8. A jó és a rossz szív harcza. *Nagy Daru János*, ki a jó szívet fogja jelképezni, öblös pipával jelenik meg a szintéren és birokra kél Szimathy Szagammennon finánczal (Rossz szív). Végre itt is, mint a fővárosban, a Jó szív győz. 9. Óriási kivilágítás. *Puczor Miska* felgyújtja az édes apja széna-boglyáját. 10. Lefekvés a Butykos Jani csürjében.

Politikai utmutató.

(Kérdések és feleletek idegenek használatára.)

Ki a legnagyobb hazafi?

Zichy Jenő gróf, mert ő hozta létre az akolszállási világiállítást.

Ki tette nagygyá a hazát?

Atzél Béla báró, mert ő leplezte le a stockholmi bethlemcseket.

Ki szervezi hazánkban a diplomatiái ünnepeket?

A központi magyar ifjúsági egylet.

Mi a neve hazánk ama nagy fiának, ki a világ-fejedelemségre van hívva?

Hunyady László gróf. Ő az egyedüli, aki az emberiség ösapjától, Ádámól származtatja magát.

Ki Magyarország legnagyobb szónoka?

Gerlóczy Károly.

Az iparnak melyik ágát cultiválják leginkább Magyarországon?

A regény gyár-ipart. (Főcég: B. B. Lenke et Comp., Dr. Bunda József sat.)

(Folytatása következni fog.)

A DAMOKLES-CSIZMA.

B-rck. Bolond kakasa! Addig kukorékol a fülembe, míg biz'isten fejére koppintok ezzel a csizmával!

Sanyaró Vendel nyögései.

— Oh, mi édes volna kelemes pásttorórát tölteni kettesben egy karcsu termetű sült libával!

— No, most az egyszer igazán jól laktam — a főnökömmel.

— Nem vagyok szerelmes természetű, de imádom a bakfisokat!

— »Menjen haza, Sanyaró — szól hozzám tegnap a főnököm. — Hanem ebéd után jöjjön vissza.« — »Akkor mindjárt itt is maradhatok« — feleltem rezignációval.

— A leghangzatosabb szó az egész Czuczor-Fogarasi szótarban e szó: »Ebéd«!

— Ha én egyszer egy pékműhelybe beszabadulnék! Valóságos vendelismust követnék el ottan.

— Én zugolódás nélkül vándoroltam volna a pusztában akár tovább is mint negyven évig. A manna miatt.

— Legszebb szemei vannak a — szőlőnek.

— Nagyuri passziói vannak annak az Ehenbeöghnek! A minap böfögött.

— A multkor nagyokat ittam; ingyen kaptam a Succiegylettől orvosságot.

— Nekem mindegy, akár azért élek, hogy egyem, akár azért egyem, hogy éljek; csak egyem!

— »Milyen nap is van ma, Sanyaró? — kérdi a főnököm. — »Bőjt nap« — felelek neki biztonsággal.

— »Jöjjön el vacsora után a borju-térre« — nyá-jaskodik velem a Juczi szobalány. — Vacsora után! Ilyen időpontot én nem ismerek.

— Bukovay urtól levelet kaptam a minap. Így ír: »A sok potya lakoma közt magáról nem feledkezem meg kedves Sanyaró, azért hát — irok!« — Oh, a kegyetlen!

— A főnököm, a kit hájjal áldott meg az isten, elutazik soványító kúrárt venni. Oh, a hálátalan!

— Azt mondja a multkor a Juczi szobaciczus, hogy nagy a szám. Ugyan mi hasznom van belőle?

— Az én fogaim már rég élvezik az örök nyugalmat.

— Milyen szelid lelkületű optimista gyerek az az Ehenbeögh! A multkor egy felöltőhöz jutott, de látszott hogy nem az ő csontjaira szabták, mert alul kilógott az alsó kabátja. Figyelmeztetik az utcán, hogy nagyon rövid az a felöltő. De a kabát nem! volt az elégedett lélek válasza.

— Vitakoztunk Koroghlyval, micsoda műfajhoz tartozik Petőfinek ez a költeménye: »Ugy jól laktam, hogy még!« Koroghly rhapsodiának tartja, én legendának.

— Megalakult a »Gyermekbarát.« Nem ártana a »Diurnista-tápegylet« sem.

— Nem azért élünk, hogy együnk, hanem azért eszünk, hogy éljünk« mondja a római közmondás. — »Nem azért élünk, hogy éhezünk, hanem azért éhezünk, hogy megéljünk« — mondja a napidijas gyomor.

Irodalom és Zene.

„Napoleon dicsősége, te veled sem cserélek!“ Választási induló Petőfi szövegére, szerzette Boulanger.

„Esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk!“ Modernizált szabadság-nóta; az illavai fegyház viszonyaira alkalmazta Hüvösy Mihály, nyugalmazott közrend-háborító és illavai ülnök.

„Lantom búcsúzzunk, — s tán örökre!“ Emlékkordok a szünidei művész-köruttra. Verklire szerzette Koroghly B., kin-műtornász.

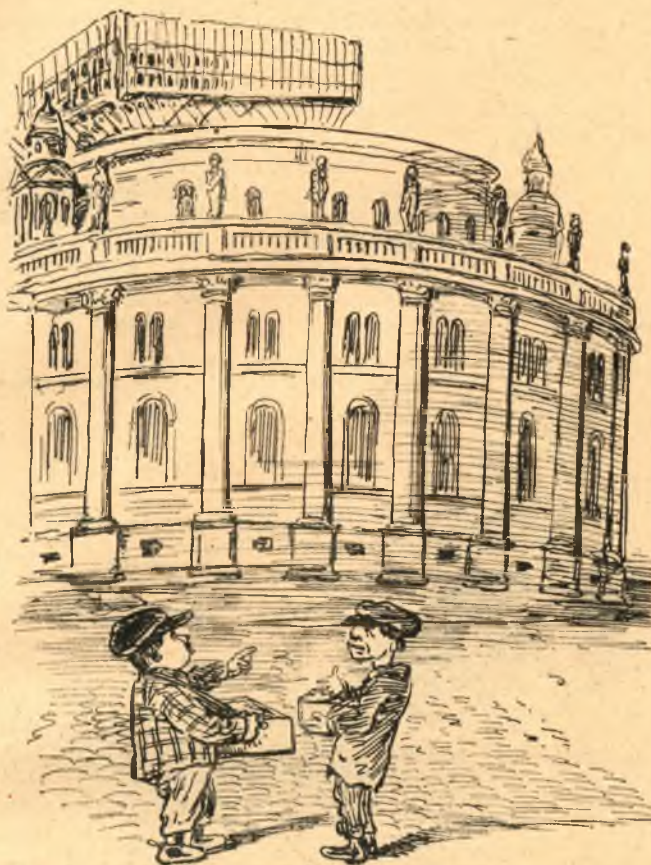
„Titkon kisérem lépteid, s mindegyre hiven.“ Rendőri románczerő M. Andrától, ajánlva Vak Kódisnak.

Tanterv.

Méltányolva ama törekvést, mely leányaink magasabb foku kiképeztetését célozza, mi is hozzájárulunk tehetségünk szerint e nemes cél előmozdításához és az intéző körök szives figyelmébe a következő tantervet ajánljuk:

Folyó szám	T A N T Á R G Y.	heti órák száma
Rendes tantárgyak:		
1	A nyelvtan ama része, mely lányainkat arra tanítja, hogyan kell nyelvükre vigyázni...	3
2	Történet. Ó., közép- és újkor. A legújabb kor történeteit és történetekét a lányok szabad óráikban gyakorolják.....	2
3	A vegytan ama szakaszai, melyek a só, bors, paprika, gyömbér, köménymag stb. összetételeit tárgyalják. Szappanfőzést. A vázson fehérítése.....	2
4	Mennyiségtan. Különösen az összeadás és a sokszorozás. Elszámolás.	3
5	Mértan. A mértékrendszer teljes ismerete. Mértékvételtan. A vásárolt áruk utánmérésének tana.....	2
6	Allattan. A házi szárnyasok természetrajza ..	2
7	Nővényt. Hüvelyes vetemények ismerete. Konyha vetemények tápláló hatása. A sárga répa és az ananász közötti különbség.....	2
8	Költészettan helyett takarékoságtan és költészettan.....	1
9	Bölcsészettan. Helyes bánásmód a bölcsőbelivel.	1
10	Természettan. Hűtan : A hó befolyása a pecsenyére. Sebesség. Gyorsaság. Erély. Munka..	3
Rendkívüli tantárgyak:		
11	Piaczi áruismeret.....	1
12	Ékesszólás helyett a Hallgatás elmélete...	1
13	A befőtt és szárított gyümölcs természetrajza	1
14	A lekvár elmélete.....	1

Műkritikusok.

— Te Móricz, mandjál meg nekem, mér tetek o bozilikára éppen tizenkét státoát?

— Hát ózér, te szomár, mer egy egész toczetet venni sokkal alcsóbbba keröli mogát.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

(A női képezdéből.)

— Talán azért hallottam rosszul, mert egy kicsit rekedt vagyok.

— Itt az ember grammatikai hideglelést kap.

— Az ön felelete olyan hatást tesz reám, mint mikor a villával a tányéron karczolnak.

— A mit most fogok mondani kegyeteknek, annak nagyon meg fognak örülni: t. i. a 32. §. egészen kimarad.

— Inkább lennék a törököknek hadvezére, mint kegyeteknek még egyszer a concert-rendezője.

— A rendbontáshoz értenek. Én már nem bánom, ha egy verklit hoznak is ide.

- A mondatjeleket az úristen nyűgnek teremtette.
- Látott ön már egy alanyt tárgyesetben? Inkább lehet egy hatfejű sárkányt a dativusban látni.
- Az ilyen észjáráshoz nem is kell ész.
- Die Zucht az embereknel fegyelem, az állatoknál tenyésztés.
- Ha kegyed fel fogja fedezni, hogy az alany accusativusban állhat, az épen oly fontos felfedezés lesz, mint a gravitáció törvénye.
- Nagy szerencse önökre nézve, hogy van utolsó pad.
- Az ön felelete magasabb állatkinzás.
- A kálvinista templom alföldi stylusban van építve, fönt buzogánnyal.
- Az asztalos azért kezdte itt a táblát, hogy ön is itt kezdje.
- A puszi-pajtáság, érzelgős vonzalmak, plátói ömlengések, képével való elalvások és fölébredések kipusztult nyomában éled az általános testvéri szeretet.

FÜLETLEN GOMBOK.

Ö v.

Hej könnyelműséget késő bánat követ:
Valamelyik Juczi nem kötött fel övet.

Ablakot tisztított öv nélkül a dőre:
S három emeletről bukott le a köre,
Mindennapi eset — nem ujság, ha' óság —
Vizsgálatot indít erélyes hatáság.

*

Magyar költőkből.

— Czuczor.

Ki játszik ott oly henczegő

Mód »Czentről« asztalánál?

S körültekint a nyegle fő

A villam fénysugárnál?

Bukovay, az »ős« vitéz,

Tárczáját most nem bántja vész,

»Fészkébe« szállt nyugodtan.

De Sláger jó s lihegve szól:

»Abszi, hatalmad eldőlt,

Szobádban nem uralkodol,

Mert abba egy dögöncz ült.«

»Amit beszélsz, az nem lehet!

Melákné illet nem tehet!»

Mond és játszik nyugodtan.

De Ziczzer is jó csakhamar:

»Abszi, törnek reád, félj!

Mosónő gonosz nyelve mar,

Előle, mint lehet, térj!»

»Hogy törnek rám, hihetni bár,

De nem úgy, mint Jean, a tatár!»

Mond és játszik nyugodtan.

Mégis kancsúl ablakra néz,

Bízik üveg szemében.

Egy pinczer rohan arra... Vész!

Szalvéta leng kezében!

S kiált: »Szaladjanak haza,

Nyakunkon Andrások hada!...

Siess, rohanj ki már most!»

»András jó? Hah, nem tűrhetem!»

Mond s tűnik önuralma.

»Ily szép czukasszán s besszeren

Nem dől András hatalma!»

Kártyát lecsap, kasszába kap,

Mindent feldönt, amint szalad —

S csak Kautznál van nyugalma.

*

— A világon az a legsmuczigabb ember, aki az anyósának hamvai fölé szánt sírkő árából le akar alkudni.

A Czenczi néni kosarából.

Három foka van a nő bukásnak. — Előbb megszólják, később már megszólítják, s végre felszólítják.

— Havalemely nő szemtelen — szemesnek, ha pedig szemes — szemtelennek tartja a mai fiatalság.

— Kutya ugat, ló nyerit, macska nyávog, s a libák ábrándoznak.

— Hej, néha az a kis gyerek Amor is nagy gyerekségeket követ el.

— Oda jutottunk, hogy ma már csak a házbéradó vallomások idéznek elő maradandó hatást.

— A mai menyecskék jobban értenek a nyaraláshoz, mint a teleléshez.

— Minél jobban fogynak a kapós lányok, annál inkább szaporodnak a kapaszkodók.

— Régebben kizárólag az egyházi, ma már a többházi egybekelés is divat. Hogy a cziczám rugja meg!

— Kegyes szerkesztőség. —

(A „Pesti Hirlap” aug. 22-ik számából)

Szerk. üzenet. — Pick. A közlekedési miniszter minden pénteken, d. u. 2—3 óra közt fogad. Mi mindennap fogadunk.

*

— Meghívó. —

„Kedélyes ifjusági jótékonycélú társaskör.”

A nmélt. m. kir. Belügyminiszter által 26479/1888. sz. a. megerősítve.¹⁾

T. tagtárs urnak!

Helyben.

Tisztelettel meghívjuk egyéves fennállásának²⁾ f. é. augusztus hó 18-án este 8 órakor a kör díshelyiségében tartandó megünneplésére rendezett

TÁRSAS-VACSORÁRA

Körünk áthatva nemes céljaitól, míg fennáll, nem fog pihenni a társadalom nyomorának enyhítésében.³⁾

¹⁾ Igazán szép volt a belügyminisztertől, hogy megerősítette ezt a kedélyes társaskört, mely, mint alább látható, nagy dolgokra van hivatva.

Szerk.

²⁾ A meghívott fennállásának ünnepére?

³⁾ Szép érzelem. szép szó.

A megünneplés annál méltóbb ügynkhöz, mert érdeműs elnökünknek, ki megalapítója volt e körnek, születésnapjával esik össze.¹⁾

Társas-vacsorára szóló jegyek a körhelyiségében (H. R.-féle vendéglő, vaczi-körút) 1 frtjával f. hó 17-éig este kaphatók.

M ü s o r:

Megnyitó-beszédet tart: W. Jakab ur. — Német-nyelven H. Fülöp ur.

VACSORA.

Vacsora után üdvözlő beszédet Sch. Ármin elnök ur tart.²⁾ Klein Lipót ur közkívánatra »tréfás«³⁾ előadást fog tartani. Kedélyes társalgás éjfélig.⁴⁾

Tisztelettel

A rendező-bizottság
az alapítók nevében.

¹⁾ Mi köze a születésnapnak a nyomor enyhítéséhez?

²⁾ A ki születésnapjára üdvözlő beszédet tart maga-magának, az nem közönséges férfiú, annyi áll.

³⁾ Nem inkább »tréfa«?

⁴⁾ Sic.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

G. B. A jónak ellensége a jobb. Csak az utóbbiakat adhatjuk. — U. A. Fele részében sorra kerül. — Anonymus. Végre az utolsó küldemény bevált. — O. F. Nem közölhető. — B. A. (Veszprém.) 1. Köszönet a figyelmeztetésért. A förmedvényt eddig csakugyan nem olvastuk. 2. Biz az könnyen meglehet, hogy »Gringoire« ur nevével valaki visszaélt. 3. Ámbár a »Gringoire« nevet fölvenni bárkinek joga van. 4. Vagy tán van ott Veszprém-ben valami »Gringoire« a ki különb Gringoire, mint minden más Gringoire? Mert mi itt nem tudunk róla. 5. A förmedvényben nem találtunk semmit, a mi bennünket érintene. Különben 6. ama bizonyos szerk. üzenetünk írja épp olyan katolikus, mint maga a római pápa. De 7. az illető sokkal nagyobb ur annál, sem hogy az olyan sületlen legényekkel, mint az ál Gringoire és az igazi »Gringoire«, szóba álljon. — Gombostű. Micsoda szörnyű szöveczet küldött ön hozzánk?! Csak nem gondolja, hogy kiadjuk?! — Szokratesz. Besoroztuk. — Dr. G. (Pécs.) Utolsó küldeményéből csak egy ötletet menthettünk meg. — M. Gy. Válogatunk belőle. — K. K. Köszönjük. Egy részét mellőznünk kellett, ki fogja találni: miért? A kérdezett elsején vagy másodikán jön haza. — K. Gy. A küldemény egy részét alkalom adtán közölni fogjuk. — Rabe. Nem közölhető. — R. S. Ha a Keresesi-ut egyik üzlete fölött ilyen cégértábla ékeskedik: »Központi árak csarnoka«, az még nem akkora csodabogar, hogy külön díshelyet adhatnánk neki. — Görög Diák. Azok a bizonyos »Hétköznapi« nem olyan prózaiak, mint mondja; ellenben az »Ünnepnapok«-at joggal nevezi költőeknek. Szép könyv az, melyet illő megbecsülni. — Az apróságokból adunk egyet-mást. — B. L. Az »uri és női nemzeti czipész« névjegyt főkép az inter-punctio hiányossága teszi furcsává. Nem olyan bolond, hogy helyet szoríthatnánk neki. — Dr. Rózsay. Később tán sorát ejtethetjük. — A tátrafüredi csodabogarat közölni fogjuk. Üdvözlünk. — Körmend. Csak igen keveset menthettünk meg küldeményéből.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy személy, ki egyszerű szer által 23 évi süketiség- és fülzugasától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen. Cím: Nicholson, Wien, IX., Kollingasse 4.

122